

доведе до крайний минимум въ осмото и засѣданіе съ единственнo желаніе да се избѣгне войната, на врѣмето си можяхъ да бжджтъ отъ ползъ, можяхъ да бжджтъ до нѣкож мѣрж удовлетворителни. Нъ слѣдъ еднж кървавж борбж, въ кождо всичкитѣ ужаси на мусулманскій фанатизмъ се струпахъ на главжтж на Българското население, та го поразихъ, самоубийство би било за него да се задоволи съ распореджанията на Конференцижтж, приготвени при едни други обстоятелства.

За да се исцѣри раната, която тжй глбоко проѣла и поразила мѣстото, за да се вѣдвори въ него тишина и порядкж, не е доволна една полумѣрва, не стига една проста наложка, а се иска едно коренно лѣчение; необходимо е да се удовлетворятъ нацѣлно законнитѣ и праведни желанія, които всички Българи имжтъ въ срдцето си сега; а тия желанія сж: да се оставятъ обединени въ единъ народъ подъ свое народно правление.

Обединението на Българскій народъ би допълнило дѣлото на умиротворението на Истокъ, което е прѣдприяла Европа; то би послужило за исходнж точкж, за да се избѣгне отъ всички настоящи мъчнотии, прѣдпазило-би отъ нови кризи, а при това би вѣдворило и распространило добринитѣ на цивилизацижтж и по тжж хубавж, нъ злочестж странж. То не по малко би било отъ ползъ и за самж турциж, като двига отъ срдѣ причинитѣ на смущения, които тжй страшно и нецедихж жизненитѣ сили.

Доста е да се земжтъ прѣдъ видъ прѣминалото на Българитѣ, поводитѣ и причинитѣ, които